Lietas arhīva Nr. 1-0113-19/37
ECLI:LV:ZRT:2019:0218.173011319.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Jēkabpilī 2019.gada 18.februārī

Zemgales rajona tiesas
tiesnese L. Baltmane-Zepa,
ar tiesas sēdes sekretāri A. Semeiko,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. A/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.panta.

Aprakstošā daļa

2019.gada 16.janvārī Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas nodaļas patruļdienesta rotas kārtībnieks J. Turkopolis noformējis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC334897 par to, ka 2019.gada 16.janvārī plkst.20.35 Jēkabpilī, pretī ēkai /adrese/, /pers. A/ ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieku likumīgajām prasībām, tas ir, pārtraukt nepakļauties un censties iesist, pārtraukt agresīvi uzvesties un draudēt, kā arī sekot uz dienesta transportlīdzekli.

Protokolā norādīts, ka atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā.

Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies, lai arī pavēste uz 2019.gada 18.februāra tiesas sēdi nosūtīta likumā paredzētajā kārtībā *(lietas 1.lapa)*.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[11] panta pirmā daļa noteic, ka lietas izskatīšana ir atliekama, ja lietu nav iespējams iztiesāt sakarā ar to, ka uz tiesas sēdi nav ieradusies kāda persona.

Ņemot vērā to, ka Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldei par tiesas sēdes vietu un laiku paziņots, Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes pārstāvis nav informējis tiesu par neierašanās iemesliem, nav lūdzis atlikt lietas izskatīšanu, tiesa uzskata, ka nav konstatējami objektīvi iemesli lietas izskatīšanas atlikšanai, līdz ar to lieta skatāma Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes pārstāvja prombūtnē.

/pers. A/ tiesas sēdē paskaidroja, ka nožēlo savu rīcību un atvainojas policijas darbiniekiem.

Motīvu daļa

Noklausījusies /pers. A/ paskaidrojumus, pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, tiesnese atzīst, ka /pers. A/ ir saucams pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.panta.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6] panta septītā daļa noteic, ka tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj, vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai persona ir sodāma par administratīvo pārkāpumu.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9.panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta pirmajai daļai pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme pareizā lietas izlemšanā.

Kā atzinis Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments, tad administratīvo atbildību par nepakļaušanos policijas darbinieka likumīgajam rīkojumam vai prasībām, kad viņš izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus, iespējams piemērot tikai tādā gadījumā, ja administratīvā pārkāpuma lietā tiek konstatēts, ka policista rīkojums vai prasības konkrētajā gadījumā bijušas likumīgas. Administratīvo lietu departamenta ieskatā likumīgs rīkojums vai prasība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.panta un likuma „Par policiju" 22.panta pirmās daļas izpratnē ir objektīvi likumīgs rīkojums vai prasība, proti, šādam rīkojumam vai prasībai pēc sava satura ir jāatbilst likumam (sk. *Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 14.novembra sprieduma lietā Nr. SKA454/2006 10.punktu*).

Likuma „Par policiju" 22.panta pirmajā daļā noteikts, ka policijas darbinieks ir valsts varas pārstāvis un likumīgās prasības un rīkojumi, ko viņš izvirzījis vai devis, pildot dienesta pienākumus, visām personām ir obligāti jāizpilda. Nepakļaušanās policijas darbinieka likumīgajām prasībām ir sodāma. Minētā likuma 12.panta pirmās daļas 1. un 4.punkts noteic, ka policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības prasīt, lai persona pārtrauc likumpārkāpumus un citu rīcību, kas traucē policijas pilnvaru izpildi, sastādīt protokolus par administratīvajiem pārkāpumiem un administratīvi aizturēt likumpārkāpējus.

Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas darbinieka J. Turkupola ziņojumā norādīts, ka 2019.gada 16.janvārī plkst.19.58, pildot dienesta pienākumus kopā ar seržanti L. Turkopoli, izbraukuši uz Jauno ielu, kur pretī ēkai Nr.34 žogā bija ietriekusies automašīna */pers. G/* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/. Automašīnā pasažiera sēdeklī sēdējusi persona un runājusi pa telefonu, noskaidrots, ka persona ir /pers. A/ un viņš ir automašīnas īpašnieks. /pers. A/ uzaicināts iesēsties dienesta transportlīdzeklī, lai noskaidrotu lietas apstākļus un pieņemtu paskaidrojumu par notikušo. /pers. A/ apgalvojis, ka automašīnu nav vadījis, ka to vadījis viņa bērna krusttēvs Raimonds, uzvārdu neatceras, kā arī /pers. A/ apgalvojis, ka persona, kura vadījusi automašīnu, ir izņēmusi no viņa maka 100 EUR. Pēc kāda laika /pers. A/ izvilcis cigarešu paciņu, jo vēlējies mašīnā smēķēt, uz aizrādījumiem nereaģējis, kad policijas darbinieks vēlējies izņemt no /pers. A/ rokām cigarešu paciņu, viņš sācis pretoties, izrādījis agresiju un strauji novicinājis rokas gar policijas darbinieka seju. Ņemot vērā to, ka persona vairākkārtīgi nereaģēja uz policijas darbinieku aizrādījumiem, nolemts viņu aizturēt. Policijas darbinieks lūdzis /pers. A/ izkāpt no dienesta transportlīdzekļa, lai ievietotu to dienesta transportlīdzekļa pagaidu aizturēšanas telpā, viņš palicis vēl agresīvāks, draudējis un centies iespert policijas darbiniekam. Pielietojot fizisku spēku, izdevies /pers. A/ noguldīt uz zemes un uzlikt viņam rokudzelžus. Arī vedot viņu uz aizturēšanas nodalījumu, viņš pretojies un atteicies doties uz automašīnu (*lietas 5.lapa*).

Lai gan policijas darbinieku liecības (arī ziņojumi) pašas par sevi nav uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, policijas darbinieku ziņotajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe *(sk. Administratīvā apgabaltiesas 2005.gada 9.decembra spriedumu lietā Nr.AA666-05/5)*. Policijas amatpersonu noformētiem dokumentiem *a priori* ir publiskā ticamība, ko iespējams apšaubīt, iesniedzot pierādījumus, kas to apstiprina *(sk. Augstākās tiesas 2008.gada 12.novembra rīcības sēdes lēmumu lietā Nr. SKA-647/2008)*.

No lietas materiālos esošā 2019.gada 16.janvāra administratīvās aizturēšanas protokola Nr.7 redzams, ka 2019.gada 16.janvārī plkst.20.52 /pers. A/ aizturēts par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā, lai noformētu administratīvā pārkāpuma protokolu (*lietas 4.lapa*).

No transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokola Nr.NB310624 redzams, ka /pers. A/ 2019.gada 16.janvārī bijis alkohola reibumā, ko apliecina izdruka no mēraparāta, kurā norādīts, ka /pers. A/ izelpā konstatēs 3,26 promiles (*lietas 6.lapa*).

Norādāms, ka /pers. A/ nav atspēkojis pierādījumos norādīto, nav iesniedzis pretējus pierādījumus un lietā esošie pierādījumi pierāda, ka 2019.gada 16.janvārī plkst.20.35 Jēkabpilī, pretī ēkas /adrese/, policijas darbinieki, kas izteica prasību /pers. A/ pārtraukt prettiesiskās darbības, veica savus dienesta pienākumus, viņiem bija tiesības izteikt prasības /pers. A/ pārtraukt dienesta pienākumu izpildi traucējošās darbības, ko, savukārt, /pers. A/ apzināti ignorējis.

Tiesnesei nav šaubu, ka /pers. A/ ar savām darbībām ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā, viņš ir vainīgs tā izdarīšanā un ir sodāms par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.panta sankcija paredz sodu naudas soda veidā līdz 280 EUR vai administratīvo arestu uz laiku līdz piecpadsmit diennaktīm.

Nosakot sodu /pers. A/, saskaņā ar Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa 32.panta otro daļu tiesnese ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pantā definēto soda mērķi, kas ir audzināt personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, lai pārkāpējs un citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Izvērtējot pārkāpēja personību, tiesas sēdē konstatēts, ka /pers. A/ strādā un gūst ienākumus, ir trīs bērni, no kuriem divi nepilngadīgi. No Iekšlietu ministrijas Informācijas centra Sodu reģistra izdrukas par personas administratīvajiem pārkāpumiem redzams, ka /pers. A/ iepriekš administratīvi sodīts *(lietas 7.lapa)*, un tiesnese uzskata, ka /pers. A/ vērtējams neitrāli.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 33.panta pirmās daļas 1.punktu tiesnese par /pers. A/ atbildību mīkstinošo apstākli atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu. Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 34.panta pirmās daļas 6.punktu par /pers. A/ atbildību pastiprinošo apstākli tiesa atzīst to, ka administratīvais pārkāpums izdarīts alkoholisko dzērienu iespaidā,

Ņemot vērā soda apmēra un veida ietekmējošos apstākļus, tiesneses ieskatā par izdarīto administratīvo pārkāpumu /pers. A/ piemērojams vieglākais no panta sankcijā paredzētajiem soda veidiem, proti, naudas sods, jo šis soda veids būs pietiekami audzinošs, turklāt ir samērīgs ar izdarītā pārkāpuma raksturu, un naudas soda apmērs nosakāms tuvāk tā minimālajam apmēram.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175., 289.[13] pantu, 289.[16] - 289.[18] pantu tiesnese

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā un sodīt viņu ar naudas sodu 20 EUR (divdesmit *euro*) apmērā.

Spriedumu 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams tiesas kancelejā 2019.gada 18.februārī.

Tiesnese L.Baltmane-Zepa